

Arrest

nr. 206 212 van 28 juni 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. PARMENTIER
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DELGRANGE, loco advocaat L. PARMENTIER, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 21 september 2015 een verzoek om internationale bescherming in. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, worden het dossier van verzoeker op 7 december 2015 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker wordt door het CGVS gehoord op 23 maart 2016.

1.2. Op 22 april 2016 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing wordt door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigd bij arrest nr. X van 25 oktober 2016.

1.3. Op 7 maart 2017 wordt verzoeker opnieuw gehoord door het CGVS.

1.4. Op 22 december 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Iraaks staatsburger van Koerdische origine. U werd geboren in het dorp Wanke (ook gekend als Wana of Wané in het Arabisch), district Tel Keyf, provincie Nineveh, waar u heel uw leven woonde. U werkte er als zelfstandig keramiekmaker.

Op 4 augustus 2014 vluchtte u samen met uw familieleden en andere dorpingen uit Wanke omwille van de opmars van Daesh. U trok naar Iraaks Koerdistan, waar u in een vluchtelingenkamp nabij Sheikhan verbleef.

In mei 2015 verliet u het kamp en reisde u via Turkije naar Europa. U kwam op 15 september 2015 aan in België, waar u op 21 september 2015 een asielaanvraag indiende.

Op 22 april 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus omdat uw herkomst uit het Wanke niet geloofwaardig werd geacht. Op 25 oktober 2016 werd deze beslissing vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen omwille van vormelijke gebreken in het gehoorverslag. Hierop werd u uitgenodigd voor een nieuw gehoor bij het CGVS.

B. Motivering

U verklaart dat u uit Wanke (district Tel Keyf, provincie Nineveh) bent gevlucht op 4 augustus 2014, toen Daesh dreigde op te rukken naar uw dorp. Vervolgens zou u enige tijd in een IDP kamp in het district Sheikhan hebben verbleven.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u in uw asielrelaas geen vervolgingsfeiten hebt aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat omwille van redenen eigen aan uw persoon enig gevaar voor uw leven, uw vrijheid of uw fysieke integriteit zou lopen bij terugkeer naar Irak. De vluchtelingenstatus, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of de subsidiaire beschermingsstatus, zoals voorzien in artikel 48/4 §2 a) of b) van de Vreemdelingenwet, kan u dan ook niet worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Irakezen binnen Irak verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Irak is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Irakese nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Irak.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige

feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt evenwel duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Wanke (district Tel Keyf, provincie Nineveh) in Irak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerde herkomst uit Wanke (district Tel Keyf, provincie Nineveh) wordt op basis van verschillende pertinente vaststellingen ernstig ondermijnd.

Het CGVS kon vaststellen dat u weliswaar enige kennis bleek te hebben over een aantal dorpen en plaatsen in de buurt van Wanke, maar dat bij verdere bevraging bleek dat deze kennis toch heel oppervlakkig was en dermate veel hiaten en tekortkomingen bevatte dat absoluut geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u uw hele leven in dit dorp zou hebben gewoond.

Zo wist u bijvoorbeeld wel te vertellen dat Wanke relatief dicht bij de Mosul dam ligt, al legde u inconsistente verklaringen af of de dam ten zuiden of ten noorden van Wanke zou liggen. U kon desalniettemin juist aangeven dat het dorp, stroomafwaarts gezien, op de linkeroever van de Tigris ligt en dat de Tigris ten westen van het dorp ligt (CGVS II, p. 18, 20). Verder zei u dat de dorpen Umtutha, Mussaraf en Dewasa op de weg van Wanke naar Mosul liggen, wat correct en in de juiste volgorde is. U beschreef ook nog een andere route naar Mosul, waarvan niet kan worden nagegaan of die correct is (CGVS II, p. 19). Gevraagd welke dorpen er liggen op de route tussen Wanke en de Mosul dam, zei u dat Semala op deze route ligt. Gevraagd of er nog andere dorpen waren, zei u dat Babnit als enig ander dorp langs deze weg lag. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat Babnit effectief op de route ligt tussen Wanke en de dam. Semala ligt echter niet echt op de route, gezien je in de buurt van Babnit rechtsaf moet slaan (de dam ligt verder naar links) om richting Semala, dat enkele kilometer verderop ligt, te rijden. U bleek overigens geen enkel andere bewoonde plaats tussen Wanke en de Mosul dam te kennen, terwijl uit verschillende kaarten van de regio blijkt dat er toch nog meerdere dorpen tussen beide plaatsen liggen (CGVS II, p. 18-19).

Wat betreft de dorpen in de buurt van Wanke bleken er nog enkele opvallende fouten en hiaten in uw verklaringen naar voor te komen. Toen u bijvoorbeeld werd gevraagd waar het dorp Aski Mosul ligt, gaf u correct aan dat dit een dorp is op de andere oever van de Tigris ten opzichte van Wanke. Toen u daarop werd gevraagd welke dorpen er nog op de andere oever liggen, gaf u de namen Tel Zahab, Masraji en Hezema (CGVS II, p. 19). Tel Zahab is inderdaad een dorp op de andere oever. Hezema werd op geen enkele kaart gevonden als zijnde een plaats op de andere oever in de nabijheid van Wanke. Toen u werd gevraagd wat de naam voor Masraji voor u betekent, zei u dat dit een dorp is dat ten oosten van Wanke ligt. Dit is uiterst bizar, gezien u even voorheen zelf verklaarde dat Masraji een plaats is op de andere oever van de Tigris, wat impliceert dat dit dus ten westen of zuiden van uw dorp zou liggen. Uw bewering dat Masraji een dorp of eigenlijk twee dorpen is, namelijk Oud Masjari en Nieuw Masjari, komt eveneens bevreemdend over (CGVS II, p. 19). Op verschillende kaarten van uw regio staat nergens een dorp met deze naam aangeduid. Uit verschillende bronnen blijkt echter wel dat Masraji de naam is van een berg of heuvel vlakbij Wanke. Toen u met deze informatie werd geconfronteerd, antwoordde u dat dit wel degelijk de naam is van twee dorpen en dat het zou kunnen dat er nog een gelijknamige berg in de buurt is. De vaststelling dat u blijkbaar nog nooit hebt gehoord van een heuvel of berg met die naam, die in verschillende bronnen wordt vermeld, vlakbij Wanke is

uitermate vreemd. Gevraagd of de naam Hadimah u iets zei, gaf u correct aan dat dit een dorp is. U kon dit dorp eveneens correct situeren ten westen van Wanke, op de andere over van de rivier. Daarentegen zei de naam Halabiyah u helemaal niets: "Neen. Dat is de eerste keer dat ik daar van hoor." (CGVS II, p. 20). Nochtans blijkt uit verschillende kaarten dat Halabiyah de naam is van een dorp in de buurt waarvan ook een militaire basis ligt. Halabiyah ligt op de andere over van de Tigris, in vogelvlucht op louter enkele kilometer ten zuiden of zuidwesten van uw dorp (en niet ver van Eski Mosul), waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat de naam van deze plek u toch niet helemaal onbekend in de oren zou klinken, quod non in casu.

Ook op andere vlakken bleek uw kennis over de onmiddellijke omgeving rond Wanke ernstige tekortkomingen te vertonen. Toen u werd gevraagd of de naam Badush u iets zei, verklaarde u dat dit de naam van een district was, maar dat dit wel 'ver' lag. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, bestaat er in uw provincie géén district genaamd Badush. Badush is wél de naam van een gemeente in het district Mosul. Toen u werd gevraagd waar Badush lag ten opzichte van Wanke, verklaarde u dat Badush 'ook' – u had net daarvoor correct verklaard dat Hadimah een dorp was gelegen ten westen van Wanke, aan de andere kant van de rivier – ten westen van Wanke was gelegen, wat echter helemaal niet correct is. Badush ligt immers op ongeveer 20 kilometer in vogelvlucht ten zuidoosten van Wanke, ruwweg halverwege tussen Wanke en het centrum van Mosul stad. Toen u werd gevraagd of u ooit had gehoord van de 'Badush dam', antwoordde u ontkennend. Toen u vervolgens werd gewezen op het feit dat men in de buurt van Badush, toch niet zo heel ver van uw dorp, al jarenlang bezig is met de constructie van een zeer grote dam, zei u: "Het is de eerste keer dat ik hiervan hoor." (CGVS II, p. 21). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de constructie van de Badush dam één van de grootste en langstlopende constructieprojecten in de regio is. Als gevolg van bezorgdheden over de stabiliteit van de Mosul dam werd reeds in 1988 begonnen met de bouw van wat een 100 meter hoge en 3,7 kilometer lange damwand moet worden in een bocht van de Tigris nabij Badush. Het project liep de afgelopen decennia echter herhaaldelijk grote vertragingen op. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, was anno 2015 ongeveer 40% van de dam afgewerkt. Op foto's en satellietbeelden, waarvan enkele werden toegevoegd aan uw administratief dossier, is de omvang van dit project duidelijk te zien. Nogmaals gevraagd of u echt nog nooit had gehoord van de dam, die al decennialang in aanbouw is in Badush, met een grote cementfabriek (één van de grootste cementfabrieken in Irak), vlakbij de site van deze dam, zei u: "Ik weet het niet. Ik heb er niet op gelet." (CGVS II, p. 26). Uw verklaring dat u nog nooit in Badush bent geweest en dat u daarom nog nooit gehoord zou hebben van de constructie van de dam daar is, gezien de tijd dat men al bezig is met de constructie van deze dam, gezien de enorme omvang van dit project en gezien de potentiële impact van de eenmaal afgewerkte dam op de regio rond Wanke, absoluut niet geloofwaardig te noemen.

Gevraagd of er bruggen over de Tigris waren in de buurt van Wanke, antwoordde u ontkennend. U zei dat de muur van de Mosul dam op zich een brug is waar men de rivier kan oversteken, wat correct is. Toen u daarop werd gevraagd of er tussen Wanke en de stad Mosul nog bruggen over de Tigris zijn, antwoordde u categoriek dat er geen andere bruggen zijn (CGVS II, p. 21), wat dan weer manifest incorrect is. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er op de Tigris tussen Wanke en de stad Mosul nog minstens één andere brug is, namelijk een brug in Badush, die in juni 2014, toen u volgens uw verklaringen nog in de regio verbleef, werd opgeblazen door strijders van Daesh in de context van de inname van Mosul door Daesh. Het feit dat u als inwoner van de regio niet zou weten dat er nog andere bruggen bestaan over de Tigris tussen uw dorp en de stad Mosul, is opnieuw niet geloofwaardig te noemen.

Gevraagd of er militaire basissen liggen in de buurt van Wanke, antwoordde u ontkennend (CGVS II, p. 21). Zoals reeds eerder vermeld, blijkt er echter een militaire basis te zijn in Halabiyah, een plaats die op nauwelijks enkele kilometer van Wanke ligt, maar u geheel onbekend is. U noemde wel een militaire basis in de buurt van de Mosul dam. Toen u werd gevraagd aan welke kant van de rivier deze basis lag, zei u dat het op dezelfde kant ligt als Wanke (CGVS II, p. 22). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat het militair kamp nabij de Mosul dam aan de overzijde van de Tigris ligt. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat er nabij de Kasik, op een tiental kilometer ten westen van Wanke, voorbij Eski Mosul en Halabiyah, een zeer grote basis van het Iraakse leger is gelegen, waardoor redelijkerwijze worden verwacht dat u spontaan melding zou maken van deze basis wanneer u gevraagd wordt naar militaire installaties in de buurt van uw eigen dorp. Toen u werd gewezen op het bestaan van een militaire basis in Kasik, zei u opeens dat dit correct is, maar dat Kasik ver van Wanke ligt. Gevraagd in welke richting Kasik ligt, zei u dat dit in dezelfde richting als Badush ligt (CGVS II, p. 25). Dit is helemaal niet correct. Kasik ligt immers ten zuidwesten van Wanke, terwijl

Badush gezien vanuit Wanke helemaal in een andere richting, namelijk de ten zuidoosten, ligt. Beide plaatsen liggen op tientallen kilometers van elkaar verwijderd.

Toen u werd gevraagd welke districten grenzen aan uw eigen district Tel Keyf, bleken uw antwoorden ook op dit vlak schromelijk tekort te schieten aan wat men als basale kennis mag verwachten van iemand die zijn hele leven in de regio zou hebben gewoond. U zei dat er een groot district genaamd 'Sinoen' was, maar dat dit niet zo dicht in de buurt was. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt er geen enkel district met die naam bestaat in de provincie Nineveh of in de aan uw district grenzende provincie Dohuk. U noemde ook het district Sheikhan, maar dat district van de provincie Mosul grenst dan weer niet aan Tel Keyf. U zei dat er nog andere districten waren, maar dat u al de namen niet kent. Nogmaals gevraagd om enkel de districten te noemen die grenzen aan uw eigen district Tel Keyf, antwoordde u bizar genoeg dat u nooit in Tel Keyf bent geweest. Toen u werd gevraagd in welk district de plaats 'Eski Mosul' lag – een dorp dat u eerder zelf had genoemd en dat u zelf had gesitueerd op de andere oever van de Tigris ten opzichte van uw eigen dorp Wanke – zei u dat Eski Mosul, net zoals Wanke, tot het district Tal Keyf behoorde. Nogmaals herhaaldelijk gevraagd of u zeker was dat Eski Mosul tot hetzelfde district behoorde, antwoordde u aanvankelijk tweemaal bevestigend, om de derde keer te antwoorden dat u het niet zeker wist (CGVS II, p. 24-25). Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt, behoort het dorp Eski Mosul, dat ten opzichte van Wanke een boogscheut verder ligt op de andere oever van de rivier, tot de het district Mosul, en dus niet tot uw eigen district, zoals u herhaaldelijk bleef beweren. Het CGVS meent dat het hoegenaamd niet geloofwaardig is dat u niet zou weten dat het grondgebied aan de overkant van de rivier, letterlijk de andere oever van de rivier dan de oever waarop Wanke ligt, tot een ander district zou behoren, een district waarvan u blijkbaar ook niet eens spontaan de naam van kon noemen.

Gevraagd wie de provinciegouverneur van Mosul was op het moment dat u daar vertrok, verklaarde u dat dit Osama Al Najafi was. U verklaarde dat deze persoon 'al lang' provinciegouverneur was (CGVS II, p. 22-23). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat Osama Al Najafi nooit provinciegouverneur van Mosul is geweest. Osama Al Najafi was van 2010 tot 2014 wel voorzitter van het Iraakse parlement en bekleedde van 2014 tot 2015 en van 2016 tot heden de functie van vicepresident van Irak, waarmee hij de hoogstgeplaatste soennitische politicus van het land is. De jongere broer van Osama Al Najafi, Atheel Al Najafi, blijkt wél gouverneur van de provincie Nineveh/Mosul te zijn geweest van 2009 tot 2015. Gezien u beweerde uw hele leven in de provincie te hebben gewoond, kan redelijkerwijze worden verwacht dat u weet welke van deze bekende broers gedurende de laatste vijf jaar voor uw vertrek uw provinciegouverneur was, quod non in casu. Vervolgens gaf u correct aan dat er in 2013 zowel op districts- als provincieniveau verkiezingen waren geweest – al werden deze verkiezing volgens de informatie waarover het CGVS beschikt in 12 van de 18 provincies van Irak gelijktijdig gehouden in april 2013 – en dat er nadien nog parlementaire verkiezingen waren gehouden. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, werden er nadien inderdaad nog parlementsverkiezingen in Irak in april 2014. Toen u werd gevraagd of u namen kende van personen die bij deze laatste verkiezingen waren opgekomen in uw regio, zei dat u dit niet kon herinneren. U kon enkel zeggen dat er 'Arabieren en Koerden waren' (CGVS II, p. 23-24). Het lijkt vreemd dat u geen enkele naam van een kandidaat die opkwam bij de parlementsverkiezingen in uw beweerde regio van herkomst kon noemen, zelfs geen kandidaat van uw eigen Koerdische origine. Hoewel u beweerde dat u nooit ging stemmen, bleek u immers vrij goed op de hoogte te zijn van wanneer en voor welk bestuursniveau de laatste verkiezingen waren gehouden, waardoor redelijkerwijze kan worden verwacht dat u toch ook iets zou kunnen zeggen over prominente kandidaten van uw eigen origine die bij deze verkiezingen waren opgekomen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk te hebben gewoond in het dorp Wanke gelegen in de provincie Nineveh. De vastgestelde onwetendheden betreffen immers geen details, maar gaan over belangrijke zaken die betrekking hebben op de onmiddellijke regio rond Wanke en waarvan redelijkerwijze verwacht kan worden dat u deze – indien u werkelijk uw hele leven in Wanke zou hebben gewoond – wel zou weten.

De ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijfplaats in Irak doet eveneens afbreuk aan de geloofwaardigheid van de feiten uit uw asielaanvraag die onlosmakelijk met deze verblijfplaats verbonden zijn, zoals uw bewering dat u samen met uw familie uit uw woonplaats zou zijn gevlucht tijdens de opmars van Daesh in de zomer van 2014 en dat u daarom genoodzaakt was om als IDP in een vluchtelingenkamp te leven. De conclusie dat u niet aannemelijk kan maken dat u voor uw vertrek uit Irak zoals u beweert uw hele leven in Wanke heeft gewoond en u het CGVS geen reëel zicht geeft op de werkelijke situatie waarin u de laatste jaren voor uw komst naar Europa heeft verbleven, impliceert

immers dat u toen in of buiten Irak een andere verblijfplaats had waardoor u niet aannemelijk dat er uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou bestaan.

Bijkomend kan nog worden opgemerkt dat er ook ernstige twijfels bestaan over uw verklaringen dat u na uw beweerde vlucht uit Wanke van september 2014 tot mei 2015 in een IDP kamp in het district Sheikhan zou hebben verbleven.

U zei dat u gedurende 8 of 9 maanden in dit vluchtelingenkamp zou hebben verbleven, op zo'n 5 of 10 minuten rijden van de stad Sheikhan (CGVS II, p. 8). Toen u gevraagd werd of het kamp waar u verbleef een specifieke naam had, zei u dat dit niet het geval was en dat dit gewoon 'het kamp van Sheikhan' wordt genoemd'. U beweerde dat u als inwoner van het kamp een badge had gekregen waarmee u zich kon identificeren. Gevraagd welke gegevens op deze badge waren vermeld, antwoordde u dat uw naam en 'het kamp van Sheikhan' op de badge vermeld stonden. Nogmaals gevraagd of er letterlijk 'het kamp van Sheikhan' op uw badge stond en niets anders, gaf u een vaag antwoord als zou er niet 'het kamp van Sheikhan' op uw badge hebben gestaan, maar wel dat u 'hier' woont. Na nog driemaal te zijn gevraagd of er een specifieke naam van een bepaald kamp op uw badge stond, antwoordde u dat u het zich niet kon herinneren. Enkele momenten later zei u plots dat u het zich wél herinnerde en dat het kamp 'Garmawa' heette (CGVS II, p. 13-14). Deze gang van zaken is helemaal niet geloofwaardig. Gezien u beweerde 9 maanden in dit kamp te hebben verbleven, gezien u beweerde dat uw moeder op het moment van het gehoor nog steeds in dit kamp verbleef en gezien u ook een attest voorlegt dat volgens uw verklaringen afkomstig is van de directeur van dit kamp als bewijs van uw verblijf daar (en waarin de naam van dit kamp wordt vernoemd), kan redelijkerwijze worden verwacht dat u zich de naam van dit kamp toch iets beter zou kunnen herinneren. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat er in de buurt van de stad Sheikhan op korte relatief afstand van elkaar meerdere IDP kampen liggen, waaronder het 'IDP Camp Garmawa', het 'IDP Camp Essian' en het 'IDP Camp Sheikhan', wat maakt dat de naam van het specifieke kamp waar u zelf zou verbleven hebben geen onbelangrijk detail is. Gevraagd naar de naam van de verantwoordelijke van het kamp waar u verbleef, zei u dat dit een zekere Ibragim was, maar kende u zijn volledige naam niet (CGVS II, p. 10), hoewel de naam van de directeur van dit kamp eveneens staat vermeld op het attest dat u voorlegde.

Gevraagd welke andere dorpen, stadjes of plaatsen er nog in de buurt van uw kamp lagen, noemde u de plaats Ba'adre. Gevraagd naar andere plaatsen in de buurt, zei u dat u het zich niet kon herinneren. U zei dat het kamp waar u verbleef tussen Sheikhan en Ba'adre lag. Toen u werd gevraagd of er nog ander dorpjes of plekken waren tussen Sheikhan en Ba'adre, zei u dat dit mogelijk was, maar dat u niet van daar afkomstig bent en dat u het daarom niet weet (CGVS II, p. 9). Plaatsnamen als Berestak, Essian en Dushivan zeiden u helemaal niets (CGVS II, p. 15). Nochtans liggen Berestak en Essian middenin tussen Sheikhan en Ba'adre, weliswaar op een andere route dan de route tussen Sheikhan en Ba'adre die langs Garmawa loopt, maar nog steeds relatief dichtbij Garmawa. Dat de naam Dushivan u helemaal niets zou zeggen, mag nog meer verwondering wekken, gezien deze plaatst wél op de route ligt tussen het kamp van Garmawa en de stad Sheikhan, en bovendien vrij dicht bij het IDP kamp van Garmawa zelf, en het bijgevolg bijzonder vreemd lijkt dat u deze plaats niet zou kennen indien u effectief 9 maanden in Garmawa zou hebben verbleven (CGVS II, p. 16).

Toen u op het einde van het tweede gehoor bij het CGVS werd gewezen op het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen over uw beweerde regio van herkomst in Irak en werd benadrukt wat de gevolgen hiervan konden zijn voor de uitkomst van uw asielaanvraag, bleef u volhouden dat u afkomstig was uit het dorp Wanke in het district Tel Keyf in de provincie Nineveh (CGVS II, p. 26).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Irak of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Irak een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van

bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De documenten die u voorlegde, kunnen bovenstaande appreciatie niet veranderen. Wat betreft de documenten die u voorlegde om uw herkomst uit Wanke in de provincie Nineveh te attesteren, namelijk uw Iraakse identiteitskaart, het woonattest van het sub-district Wanke (dd.03/05/2016) waarin vermeldt staat dat u daar nog geregistreerd bent en de verklaring van het sub-district (dd.12/06/2016) dat u en twee familieleden daar nog geregistreerd staan, dient te worden opgemerkt dat, indien de afweging wordt gemaakt tussen de bewijswaarde van dergelijke documenten enerzijds, en de ernst van de vaststellingen die werden gemaakt betreffende de tekortkomingen in uw verklaringen over de streek waar u volgens uw verklaringen gedurende uw hele leven zou hebben gewoond, het CGVS meent dat deze documenten de ongeloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Wanke, provincie Nineveh niet kunnen herstellen. Documenten betreffende de identiteit over herkomst kunnen immers enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen over de regio van herkomst, wat hier absoluut niet het geval is. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat dergelijke documenten in Irak gemakkelijk tegen betaling kunnen worden verkregen. Dezelfde opmerkingen kunnen worden gemaakt betreffende het attest dat u voorlegde om uw verblijf in het IDP kamp van Garamawa te attesteren. Ook wat betreft uw verblijf in dit kamp, waar u 8 of 9 maanden zou hebben verbleven en waar uw moeder nog steeds zou verblijven, legde u, zoals reeds werd beargumenteerd, ongeloofwaardige verklaringen af.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift, stukken en verweernota

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste en enige middel de schending aan van artikel 3 van de wet 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: EVRM). Het middel wordt toegelicht als volgt:

"Eerste onderdeel,

Artikel 62, 1ste lid van de Vreemdelingenwet van 15.12.1980 schrijft voor dat administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn.

"Een motivering die slechts rekening houdt met bepaalde elementen van een dossier (ten nadele van de betrokkene) en niet met andere fundamentele elementen, is niet afdoende." (OPDEBEEK, I. en COOLSAET, A., Formele motivering van bestuurshandelingen, Die Keure, Brugge, 1999, nr. 189).

De bestreden beslissing vermeldt dat verzoeker geen vervolgingsfeiten aanhaalt zodat verzoeker niet voor de vluchtelingenstatus ex. art. 48/3 Vreemdelingenwet en de subsidiaire bescherming ex art. 48/4 §2 a) of b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Verzoeker merkt op dat die vraag helemaal niet gesteld is geweest in het gehoor van 7 maart 2017. Hoewel de protection officer uitdrukkelijk aankondigt dat het volledige onderzoek wordt opnieuw gedaan (gehoor 07032017, p. 2/28), wordt aan verzoeker geen enkele keer gevraagd wat hij vreest bij terugkeer naar Irak, zelfs niet aan het einde, hoewel de eindpagina van het verhoorblad duidelijk aanwijzingen bevat dat er moet gevraagd worden aan verzoeker als het antwoord niet duidelijk uit het gehoor blijkt:

"Wat denkt u dat er u zal overkomen in geval van een terugkeer?"

In het onderzoek gevoerd door het CGVS blijkt dat er GEEN aandacht wordt geschonken aan de vrees van verzoeker, maar enkel aan de feitelijke details die verzoeker kan opsommen inzake het kamp waar hij verbleven heeft en de geografische details van de streek rond Wanke, zijn plaats van herkomst. Het onderzoek lijkt prima facie onzorgvuldig te zijn gevoerd. Hieronder wordt uiteengezet dat dit ook secunda facie zo blijkt. Minstens had de vraag gesteld moeten worden wat verzoeker vreest te zullen meemaken bij terugkeer.

De beslissing concentreert zich volledig op de vraag of de Belgische staat verzoeker ex art. 48/4 § 2, c) Vreemdelingenwet subsidiair bescherming dient te geven.

"Art. 48/4. § 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat; wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. "*

In casu wordt de asielaanvraag van verzoeker afgewezen omdat verwerende partij niet gelooft dat verzoeker daadwerkelijk afkomstig is van Wanke, wat zou kunnen leiden tot subsidiaire bescherming daar zijn loutere aanwezigheid een ernstige bedreiging van zijn leven zou betekenen. Verwerende partij meent dat verzoeker geen duidelijkheid schept over zijn voorgehouden verblijfplaatsen in en /of feitelijke herkomst uit Irak en dat verzoeker aan zijn medewerkingsplicht verzaakt heeft.

Verzoeker betwist deze stellingname ten eerste en wijst op de voorgelegde stukken en zijn verklaringen tijdens twee interviews. Gezien de vernietiging van de vorige beslissing bij arrest van de RvV en het feit dat het CGVS zelf heel duidelijk aangaf het volledige onderzoek opnieuw te doen, kan worden aangenomen dat enkel de verklaringen tijdens het tweede interview in rekening dienen te worden genomen.

Uit het gehoorverslag blijkt het tegendeel van wat in de beslissing beweerd wordt: dat verzoeker overtuigend zijn afkomst uit Wanke en zijn nood aan subsidiaire bescherming heeft gesteld in het interview.

Tweede onderdeel,

Verzoeker wijst er ook op dat in de bestreden beslissing enerzijds wordt gewezen op het gebrek aan medewerking van verzoeker, en anderzijds wordt beweerd dat de geloofwaardigheid van verzoeker is ondermijnd door verschillende zogeheten 'pertinente vaststellingen'.

De bestreden beslissing laat verzoeker in het ongewisse: heeft hij nu niet voldoende meegewerkt (quod certe non) of gelooft het CGVS hem eenvoudigweg niet?

Deze tegenstrijdigheid is een tekortkoming aan de motiveringsplicht. Enerzijds somt de beslissing een lange lijst van vooral correcte benoemingen van verzoeker op, waarbij dan de zogenaamde hiaten en inconsistenties worden uitvergroot, anderzijds beweert verwerende partij dat verzoeker niet meewerk. Het samen voorkomen van twee beweringen strookt niet en toont andermaal de onzorgvuldigheid van het onderzoek en de beslissing aan. Bovendien houdt de motivering daardoor weinig steek, wat neerkomt op een niet afdoende gemotiveerde beslissing.

Derde onderdeel,

Verzoeker zou "weliswaar enige kennis hebben over een aantal dorpen en plaatsen in de buurt van Wanke, maar uit verdere bevraging bleek dat deze kennis toch heel oppervlakkig was en dermate veel hiaten en tekortkomingen bevatte dat absoluut geen geloof kan gehecht worden aan zijn bewering dat hij zijn hele leven in dit dorp zou gewoond hebben

Wat betreft het vermeende gebrek aan geloofwaardigheid en de zogenaamde hiaten, merkt verzoeker de volgende zaken op. De onderstreepte zaken betreffen de in de beslissing geciteerde feiten die verzoeker correct kon weergeven. In cursief staat steeds een verklaring voor de feiten die verzoeker luidens het CGVS verkeerd zou hebben weergegeven.

~ Verzoeker weet dat Wanke relatief dicht bij de Mosul dam ligt. maar zou inconsistente verklaringen hebben afgelegd of de dam ten zuiden of ten noorden van Wanke zou) Toch heeft verzoeker juist aangegeven dat het dorp. stroomafwaarts gezien. op de linkeroever van de Tigris ligt en dat de Tigris ten westen van het dorp ligt (gehoorverslag 07032017 p. 18/281 Hieruit kan men enkel concluderen dat

verzoeken moeite heeft met windstreken. Overigens duidde hij Mosuldam ten opzichte van zijn dorp correct aan op een eigenhandig getekende kaart (administratief dossier)

- Verzoeker heeft correct geciteerd dat dorpen Umtutha, Mussaraf en Dewasa op de weg van Wanke naar Mosul liggen, correct en in de juiste volgorde.
- Verzoeker beschreef een andere route naar Mosul die het CGV S niet kon nagaan

~ Verzoeker kon vertellen dat Semala dorp en Babnit op de route tussen Wanke en Mosul dam ligt. Volgens de info van het CGVS ligt Babnit wel exact op de weg en Semala niet echt, maar wel enkele kilometers verder. Volgens het CGVS zijn er nog andere dorpen tussen beide plaatsen, en kon verzoeker die niet opnoemen.

Dit kan men bezwaarlijk als grote inconsistenties bestempelen, het zijn hoogstens ongerijmdheden tussen verzoeker die 3 jaar na zijn vlucht de route en de omgeving probeert op te halen, louter vanuit praktijkervaring, en het CGVS die via kaarten verzoeker op de rooster leggen.

- Er zouden opvallende fouten en hiaten zijn in de verklaringen van verzoeker over de dorpen in de buurt van Wanke, hieronder blijkt dan weer dat niets minder waar is.

o Verzoeker heeft correct aangegeven dat het dorp Aski Mosul op de andere oever van de Tigris ligt dan Wanke

o Op de andere oever liggen volgens verzoeker ook Tel Zahab (correct). Masraji (bewering dat het ten oosten van Wanke ligt wordt door CGVS betwijfeld, evenals het bestaan van Oud Masjari en Nieuw Masjari; volgens CGVS is Masraji een heuvel in de buurt van Wanké, wat verzoeker dan weer niet zou kunnen bevestigen)

Het is niet omdat CGVS zelf een bepaalde geografische plaats niet kent, dat verzoeker als ongeloofwaardig moet worden beschouwd.

o Verzoeker heeft correct gesteld dat Hadimah een dorp is ten westen van Wanké. op de andere kant van de rivier.

o Verzoeker kende de naam Halabiyah niet, terwijl het volgens de kaarten van het CGVS een dorp in de buurt is waar ook een militaire basis ligt.

Halabiyah ligt inderdaad aan de overkant van de Tigris en is de Arabische naam van de luchtmachtbasis. Gezien het alleen in vogelvlucht dichtbij is en er geen brug in de buurt is kwam verzoeker nooit aan die kant van de Tigris.

o Verzoeker vermeldde dat Badush de naam van een district was. volgens CGVS is het een gemeente in district Mosul waar een dam wordt gebouwd, waarvan bezoeker nog niet had gehoord

Verzoeker kan niet kwalijk genomen worden een dorp van in vogelvlucht 20 km niet te kennen, gezien er geen rechtstreekse weg is en het project van de Badush Dam ook aan de andere kant van de Tigris is gelokaliseerd. Overigens lijkt het op andere kaarten wel degelijk op een district en niet gewoon een dorp, aangezien ernaast de dam ook andere projecten zijn zoals een cementfabriek en een gevangenis. Sommige Iraakse bronnen noemen het ook een district : zie artikel in The Baghdad Post: 'TMIS crack down on Badush district seize civilians '

<<http://www.thebashdadpost.com/en/storv/8124/IMIS-crack-down-on-Badush-district-seize-civilians>). Verder werd de Badush Dam deel gebouwd tijdens de vroege jeugd van verzoeker en werd ze sindsdien niet afgewerkt, waardoor ze nog steeds niet werkt, wat de te kennen waarde serieus doet afnemen. Het CGVS houdt er geen rekening mee dat sinds 1990 er geen enkele vooruitgang werd geboekt in de aanbouw van de dam en er zou ook niemand in de buurt van die plaats willen komen. zie ook: The new Yorker <https://www.newyorker.com/magazine/2017/01/02/a-bigger-problem-than-isis-stuk3>).

Ten slotte heeft verzoeker wel degelijk gezegd dat Badush een stad is aan de overkant van de rivier (gehoorverslag 07032017p. 20/28). Hij legt ook nog eens uit dat hij nog nooit in Badush is geweest, en die dam in aanbouw heeft hij dus nooit kunnen zien (gehoorverslag 07032017p. 26/28).

o Volgens verzoeker zijn er dichtbij Wanke geen bruggen over de Tigris. naar men kan via de muur van Mosul Dam de rivier oversteken (correct). Het CGVS meent dat verzoeker ook de Badush-brug, opgeblazen in juni 2014, had moeten noemen om geloofwaardig te zijn.

o Verzoeker kon geen militaire basissen in de buurt van Wanke opsommen, maar weet wel dat er in de buurt van Mosul dam een is, waarbij hij verkeerdelijk zou gezegd hebben dat het aan de overzijde van de rivier lag. o Verzoeker zou de grote basis van het Iraakse leger te Kasik niet hebben genoemd, terwijl dat voor verzoeker helemaal niet in de buurt ligt, maar wel ver van Wanke ligt. Verzoeker gaf duidelijk aan die militaire basis te kennen (gehoorverslag 07032017 p. 25/28)

Omdat die basis in vogelvlucht niet zo ver lijkt, ligt ze voor een inwoner van Wanke nog niet noodzakelijk in de buurt. Dat verzoeker vervolgens Kasik niet volledig correct kon situeren, mag niet verbazen gezien hij daar nog nooit geweest is.

o De antwoorden over districten die aan district Tel Keyf grenzen, worden volgens CGVS beschouwd als 'tekortschietend aan basale kennis voor wie zijn hele leven in die regio woont'. Verzoeker noemt district Sinoen en Sheikhan.

Hij meende ook ter goeder trouw dat Eski Mosul ook in district Tal Keyflag - terwijl het in district Mosul ligt - maar dan wel op de grens met zijn district Door de geografische ligging, mag het geen verbazing wekken dat een laaggeschoolde jongeman dit onderscheid en de districtsgrenzen niet kent; ook al meent het CGVS van wel.

o Verzoeker noemt Osama Al Najafi als provinciegouverneur van Mosul/ Nineveh, maar die man blijkt de hoogstgeplaatste soennitische politicus van het land te zijn, die weliswaar geen provinciegouverneur is, maar wel zijn broer.

De voomaamsverwisseling is menselijk en vergefelijk, er is tijd overgegaan en verzoeker uit zich als apolitiek.

o Verzoeker kon correct de districts-en provincieverkiezingen én de parlementaire verkiezingen situeren in de tijd. Hij kon wel de namen van de kandidaten niet opsommen.

Dit is geheel normaalverzoeker beweert immers zelf nooit te gaan stemmen en weet wel dat er Arabische en Koerdische kandidaten zijn.

Verzoeker wenst hier nog op te repliceren dat uit bovenstaande opsomming vooral naar voor komt dat verzoeker zeer goed de regio rond Wanke kent en aannemelijk maakt dat hij daarvan afkomstig is.

De zogenaamde onwetendheden vallen allemaal te verklaren, zoals hierboven is gebeurd en duiden allerminst op gebrek aan medewerking of ongeloofwaardige verklaringen. Bovendien is de info die verzoeker wel kon geven, spontaan of op vraag, veel talrijker dan de benoemde 'hiaten', 'tegenstrijdigheden' etc...

Verder heeft de protection officer nergens rekening gehouden met het profiel van verzoeker, een laaggeschoolde arbeider die vooral in zijn eigen dorp werkte. Behalve geografische vragen, bleek het CGVS absoluut niet geïnteresseerd in de achtergrond van verzoeker, terwijl die wel zijn beperkte geografische kennis kan verklaren.

Op basis van deze verklaringen van verzoeker kan men toch in alle redelijkheid niet tot de conclusie komen dat verzoeker niet afkomstig zou zijn uit Wanke.

Verzoeker is een simpele man wiens leven zich enkel in en rond zijn geboortedorp Wanke heeft afgespeeld. Verzoeker was schoolgaand tót zijn tiende levensjaar, daarna heeft hij geen onderwijs meer genoten.

Daarnaast blijkt uit het administratief dossier ook dat verzoeker een heel aantal uitspraken doet met betrekking tot de situering en inrichting van zijn dorp die in de bestreden beslissing compleet buiten beschouwing worden gelaten.

Uit het gehoorverslag blijkt onder andere dat:

Verzoeker kan verklaren dat een heel kleine dam, Tandhimi ten zuiden van Wanke ligt.

Hij de weg van Wanke naar Aski Mosul kan schetsen, en zelfs een alternatieve route meegeeft langs de dorpen.

Hij het hoofd van het district (Ali Mohamad Salah) bij naam kan noemen, en de burgemeester van Wanke (Ingenieuze Kliailil) evenals bekende mensen afkomstig uit Wanke (Sheildi Isaf en zonen Bashir en Saddam (gehoorverslag 07032017 p. 24/28).

Hij kan beschrijven dat er bergen zijn ten noorden van Wanke, na bossen Hij kan beschrijven dat er een tijdje caravans van militairen, peshmerga of Hashd al Shabi stonden in de buurt van Mosul-dam.

Op welke dag Wanke werd bezet door IS (4 augustus 2014).

Al deze elementen komen in de bestreden beslissing niet aan bod. Het CGVS gaat op zeer selectieve manier om met de informatie vergaard in het gehoor. Het onderzoek is absoluut niet zorgvuldig gevoerd, de beslissing is navenant onvoldoende gemotiveerd en onredelijk.

Verwerende partij stelt dat het onmogelijk is dat verzoeker uit Wanke komt omdat hij niet elke vraag met betrekking tot militaire basissen en dammen exact kan beantwoorden maar gaat daarbij volledig voorbij aan het feit dat uit andere vragen blijkt dat verzoeker de kleinste details van het dorp weet te noemen.

Verzoeker stelt nogmaals dat het gehoorverslag absoluut niet representatief is met betrekking tot zijn kennis van het dorp waar hij is geboren en getogen, vanwege het simpele feit dat de protection officer zeer weinig vragen over het dorp heeft gesteld in verhouding met de bevraging aangaande de ligging van wateren en dammen.

Verwerende partij maakt zich schuldig aan een tunnelvisie. Enkel de kennis van verzoeker aangaande de rivier en de dam wordt in overweging genomen bij de beoordeling van de asielaanvraag van verzoeker.

Dit wordt hem bovendien onomwonden duidelijk gemaakt tijdens het interview. Er onredelijk veel druk uitgeoefend op verzoeker om hem te laten verklaren dat hij niet afkomstig is van Wanke.

Er werd in verhouding zeer weinig gevraagd met betrekking tot andere elementen die de afkomst van verzoeker kunnen aantonen. Bij de beoordeling van een asielprocedure dienen alle mogelijk relevante aspecten van het relaas op zijn minst bevraagd te worden.

Verzoeker heeft in casu niet de kans gekregen om tijdens het gehoor te laten zien, hij werd enkel afgerekend op zijn kennis van wateren en dammen hetgeen in strijd is met de redelijkheid en bovendien uiterst onzorgvuldig is.

Vierde onderdeel,

Wat betreft het verblijf van verzoeker met zijn moeder in een kamp bij de stad Sheikhan geeft verzoeker de juiste naam van het kamp zoals het op zijn badge stond - Garmawa- maar is dit volgens het CGVS niet snel genoeg gezegd, wat zijn ongeloofwaardigheid zou vestigen.

Bovendien blijkt uit het gehoorverslag van 07032017, pp. 2-17 wel degelijk dat verzoeker de nodige info over het leven in het kamp kon verschaffen, alsook over de ligging van dat kamp. Het mag niet verbazen dat verzoeker niet alle dorpen in de buurt van het kamp kan opsommen, gezien hij er niet buiten is gegaan, behalve om naar de winkel te gaan en om via Domiz uit Irak te vluchten.

Verzoeker weet immers te vertellen en te tekenen:

hoe zijn moeder, broertje en hijzelf toegang kregen tot het Garmawa vluchtelingenkamp bij Sheikhan;

dat Ba'adre vlakbij het kamp is; dat Bozan, Alkosh op de hoofdweg van Seikhan naar Ba'adre liggen, waar de controlepost van Badrike ligt, de baan naar Risala en Mosul, ...)

hoe het kamp eruitziet (locatie stafleden, heuvels eromheen, hoofdstraat, 1 toegang, 1 poort die hij kon aanduiden en de omheining rond het kamp, opdeling in sectoren)

hoe het kamp was georganiseerd (een tent per familie, een grote watertank, een kraan per enkele tenten, douches en een toilet per 10-15 tenten, voedselbedeling, soms via som geld; badge voor bewoners; koken in de tent

welke organisaties actief waren in het kamp (UN, organisaties van Barzani, de Iraakse overheid)

De antwoorden van verzoeken stroken met de bekende informatie over kamp Garmawa zoals na te lezen valt in een factsheet, beschikbaar via:

<http://www.reachresourcecentre.info/svstem/files/resource->

documents/reach irq factsheet garmawa idp camp profile september2015.pdf.

In het dossier van verzoeker toont het CGVS als een gesprekspartner die niet wenst samen te werken, hoewel dat een plicht is in het kader van de asielprocedure. Dat hierdoor de voorgelegde bewijzen totaal onder tafel worden geveegd, is een ander toonbeeld van het gebrek aan appreciatie voor de pogingen tot medewerking van verzoeker, die immers al zo'n twee jaar weg is uit het kamp. Verzoeker tekent ook een kaart van het kamp Garmawa, wat uiteraard onvermeld blijft in de beslissing.

Opnieuw wordt aan verzoeker verweten de dorpen rond zijn tijdelijke verblijfplaats niet afdoende te kunnen noemen- hij noemt er twee, maar er wordt blijkbaar verwacht om ook alle kleine gehuchten in die buurt bij naam te kunnen noemen, wat niet redelijk is gezien verzoeker er slechts zo'n 5 maanden heeft gewoond.

Overigens citeert het CGVS verkeerd dat de moeder van verzoeker nog in dat kamp zou verblijven - de moeder van verzoeker is al naar Turkije gevlucht, zoals verzoeker zelf aangaf aan het begin van het tweede gehoor (gehoorverslag 07032017 p. 3/28).

De bestreden beslissing werd onzorgvuldig genomen en schendt de materiële motiveringsplicht."

Verzoeker voegt ter staving van zijn verzoekschrift twee nieuwsartikelen toe:

- A bigger problem than ISIS, 2 februari 2017, The New Yorker;
- Peshmerga has fled wana subdistrict in Telkeppe, 20 oktober 2017.

2.2.2. Op 2 februari 2018 legt de verwerende partij overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet een nota met opmerkingen neer. Hierbij worden de volgende stukken gevoegd:

- kaart "Iraq Governates and Districts" van Humanitarian Information Centre Iraq (2003);
- kaart "Iraq districts" van Humanitarian Information Centre Iraq.

2.2. Juridisch kader voor het onderzoek van de gegrondheid van het beroep

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is

gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3. Onderzoek van de vluchtelingenstatus

2.3.1. De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat: verzoeker verklaart de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Koerdische origine te zijn. Hij verklaart te zijn geboren in het dorp Wanke (ook gekend als Wana of Wané in het Arabisch), district Tel Keyf, provincie Nineveh, waar hij heel zijn leven woonde. Hij werkte er als zelfstandig keramiekmaker. Op 4 augustus 2014 ontvluchtte hij Wanke omwille van de opmars van Daesh. Hij trok naar Iraaks Koerdistan waar hij in een vluchtelingen-kamp nabij Sheikhan verbleef. In mei 2015 verliet Irak. Verzoeker vreest te worden gedood door Daesh (CGVS, stuk 17, DVZ vragenlijst van 21 september 2015).

2.3.2. De Raad verwijst naar wat wordt uiteengezet onder punt 2.2.2. met betrekking tot de bewijslast. De medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU “*verplichtingen van verzoeker*”, houdt in dat de verzoeker samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de relevante elementen van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en) en land(en) en plaats(en) van eerder verblijf.

In tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, is de medewerkingsplicht in hoofde van de bevoegde autoriteiten, zoals vervat in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU, geen synoniem van een “*gedeelde bewijslast*”, maar houdt dit hoogstens een nuancering in van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker om internationale bescherming rust. De medewerkingsplicht in hoofde van de bevoegde autoriteiten volgt immers pas nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voorbedoeld artikel, in de eerste plaats bij de asielzoeker is gelegd. Deze medewerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting voor de verzoeker om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen waarna de commissaris-generaal met de verzoeker samenwerkt om de relevante elementen van het verzoek vast te stellen. De beoordeling van de gegrondheid van het verzoek komt vervolgens enkel de commissaris-generaal toe.

Het kwam verzoeker in casu dus toe de nodige elementen informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming, en dit eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Het bepalen van de werkelijke herkomst is des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de verzoeker om internationale bescherming desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoont.

Indien de commissaris-generaal of de Raad van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het

hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten.

Indien commissaris-generaal of de Raad van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermog acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermog acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt in concreto. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn van de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

2.3.3. Verzoeker bekritiseert, in eerste onderdeel van zijn middel, de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij geen vervolgingsfeiten heeft aangehaald. De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot een theoretisch betoog daar hij in zijn verzoekschrift geenszins een vrees voor vervolging concretiseert of precieze vervolgingsfeiten aanhaalt, zodat hij zijn belang bij dit onderdeel van het middel niet aantoon.

Hij poneert ook dat geen aandacht werd geschonken aan zijn vrees en stelt dat het CGVS minstens had moeten vragen wat hij vreest bij terugkeer. De Raad stelt vast dat verzoeker uitdrukkelijk is gevraagd te vertellen waarom hij uit Wanke is gevlucht en wat er toen is gebeurd. Verzoeker antwoordde: *"2 of 3 augustus viel Daesh Sinjar binnen. We kregen ook schrik; We vreesden dat IS naar Wanke zou komen. Uit vrees daarvoor vluchten wij, want we vreesden dat IS naar Wanke zou komen. 1 dag voor de komst van IS zijn we gevlucht."* (CGVS gehoorverslag, 7 maart 2017, p.5).

Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker uit vrees voor IS gevlucht is uit streek van herkomst, zoals ook blijkt uit zijn antwoorden in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS, stuk 17, DVZ vragenlijst van 21 september 2015: *"Wat vreest u bij uw terugkeer in uw land van herkomst? Wat denkt u dat er bij een eventuele terugkeer zou kunnen gebeuren?" "Ik vrees gedood te worden door de Daesh."*)

De bron van zijn vrees situeert zich dus in zijn beweerde streek van zijn herkomst. Bijgevolg moet worden nagegaan of verzoeker zijn streek van herkomst voldoende aantoon.

2.3.4. De Raad stelt vast dat verzoeker volgende stukken heeft voorgelegd om zijn verzoek om internationale bescherming te staven:

- een originele Iraakse identiteitskaart, afgegeven op 28 maart 2012, waarbij Wanke als plaats van inschrijving wordt vermeld;
- een woonattest van 3 mei 2016 waarin wordt bevestigd dat verzoeker bewoner is van het sub-district Wana (Wanke);
- een woonattest van 12 juni 2016 waarin wordt bevestigd dat verzoeker en zijn twee familieleden bewoners zijn van het subdistrict Wana;
- een attest van 12 juni 2016 waarin de directeur van het vluchtelingenkamp Garmawa bevestigt dat verzoeker daar verbleef van 1 september 2014 tot 9 mei 2015.

De Raad benadrukt vooreerst dat de commissaris-generaal, en bijgevolg ook de Raad, aan de aangebrachte stukken absolute bewijswaarde mogen onzeggen wanneer deze onvoldoende garanties bieden op het vlak van authenticiteit (zie RvS 27 februari 2001, nr. 93.591). Bij verwerping van de aangebrachte stukken, dient de commissaris-generaal noch de Raad aan te tonen dat ze vals zijn, maar

volstaat het duidelijk aan te geven waarom deze stukken naar hun oordeel geen of onvoldoende bewijswaarde bezitten (RvS 18 juni 2004, nr. 132.669; Rvs 7 oktober 2003, nr. 123.958; RVS 18 juni 2003, nr. 120.714).

In casu blijkt uit het administratief dossier dat de twee woonattesten en het attest van het vluchtelingen-kamp, enkel kopieën betreffen en geen originele stukken. Bijgevolg kan de authenticiteit en de herkomst van deze documenten niet worden nagegaan daar kopieën gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden gefabriceerd, gemakkelijk manipuleerbaar zijn en bovendien door om het even wie, waar en wanneer kunnen zijn opgemaakt (zie vaste rechtspraak RvS 25 juni 2004, nr. 133.135 en RvS 24 maart 2005, nr. 142.624).

Verzoeker legde wel een origineel van zijn Iraakse identiteitskaart voor. Evenwel blijkt uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier dat er in Irak sprake is van wijdverspreide corruptie en documentenfraude op grote schaal waardoor er veel Iraakse officiële documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping verworven zijn, zodat de bewijswaarde van Iraakse documenten relatief is (CGVS, stuk 22, map met "landeninformatie", *"COI Focus, Irak. Corruptie en documentenfraude"* van Cedoca van 8 maart 2016).

Gezien deze vaststellingen en uiteengezette redenen, oordeelt de Raad dat de bewijswaarde van de voorgelegde documenten dan ook zeer relatief is.

2.3.5. Omwille van de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde Iraakse documenten, volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden, met name zijn daadwerkelijke streek van herkomst, en zijn verzoek om internationale bescherming te beoordelen. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van zijn verzoek, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

2.3.6. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij in zijn relaas geen vervolgingsfeiten heeft aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat omwille van redenen eigen aan zijn persoon, verzoeker enig gevaar voor zijn leven, vrijheid of fysieke integriteit zou kunnen lopen bij terugkeer naar Irak.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker tevens de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd omdat de commissaris-generaal geen geloof hecht aan zijn beweerde herkomst uit Wanke, in de provincie Nineveh.

De commissaris-generaal oordeelt dat de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn beweerde herkomst uit Wanke op basis van verschillende pertinente vaststellingen ernstig wordt ondermijnd.

Weliswaar blijkt verzoeker enige kennis te hebben over een aantal dorpen en plaatsen in de buurt van Wanke, maar de commissaris-generaal stelt vast dat bij verdere bevraging deze kennis toch heel oppervlakkig is en dermate veel hiaten en tekortkomingen bevat, dat absoluut geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij zijn hele leven in dit dorp zou hebben gewoond.

i) Wat betreft de ligging van de Mosul-dam, stelt de commissaris-generaal vast dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegt of de Mosul-dam ten zuiden of ten noorden van Wanke ligt, hoewel hij juist kon aangeven dat Wanke, stroomafwaarts gezien, op de linkeroever van de Tigris ligt en dat de Tigris ten westen van het dorp ligt.

ii) Wat betreft de route tussen Wanke en de Mosul-dam, stelt de commissaris-generaal vast dat:

- verzoeker in de juiste volgorde aangeeft dat de dorpen Umtutha, Mussaraf en Dewasa op de weg van Wanke naar Mosul liggen;
- verzoeker een andere route naar Mosul beschrijft waarvan niet kan worden nagegaan of die correct is;
- verzoeker correct stelt dat het dorp Babnit op de route tussen Wanke en de Mosul-dam ligt, maar dat het dorp Semala niet op deze weg ligt, daar je in Babnit rechts moet afslaan om naar Semala te gaan terwijl de dam verder links ligt;
- verzoeker geen enkele andere bewoonde plaats tussen Wanke en de Mosul-dam kent, hoewel uit de landeninformatie blijkt dat er nog meerdere dorpen tussen beide plaatsen liggen.

iii) Wat betreft de dorpen in de buurt van Wanke, stelt de commissaris-generaal vast dat er opvallende fouten en hiaten zijn in verzoekers verklaringen. De commissaris-generaal zet hierbij uiteen dat:

- verzoeker correct aangaf dat Aski Mosul een dorp is op andere oever van de Tigris ten opzichte van Wanke alsook dat het dorp Tel Zahab op de andere oever ligt;
- gevraagd welke dorpen er nog aan de andere kant van de rivier liggen, verzoeker de dorpen Hezema en Masraji vermeldt, evenwel:
 - ° kan het dorp Hezema op geen enkele kaart worden teruggevonden als zijnde een plaats op de andere oever in de nabijheid van Wanke;
 - ° is het bovendien uiterst bizar dat verzoeker verklaart dat het dorp Masraji ten oosten van Wanke ligt, terwijl hij voorheen zelf verklaarde dat Masraji een plaats is op de andere oever van de Tigris, wat impliceert dat dit dus ten westen of zuiden van zijn dorp zou liggen;
 - ° verzoekers bewering dat Masraji een dorp of eigenlijk twee dorpen is, namelijk Oud Masjari en Nieuw Masjari, eveneens bevreemdend is daar op verschillende kaarten van verzoekers regio nergens een dorp met deze naam staat aangeduid;
 - ° het uitermate vreemd is dat verzoeker nog nooit heeft gehoord van een heuvel of berg met de naam Masraji, vlakbij Wanke, hoewel die in verschillende bronnen wordt vermeld;
 - ° verzoeker correct aangeeft dat Hadima een dorp is dat hij correct situeert ten westen van Wanke, op de andere oever van de rivier;
 - ° verzoeker daarentegen nog nooit heeft gehoord van Halabiyah, waarvan nochtans uit verschillende kaarten blijkt dat het de naam is van een dorp in de buurt waarvan ook een militaire basis ligt. Halabiyah ligt op de andere over van de Tigris, in vogelvlucht op louter enkele kilometer ten zuiden of zuidwesten van zijn dorp.

iv) Wat betreft verzoekers kennis over de onmiddellijke omgeving rond Wanke blijkt deze ook op andere vlakken ernstige tekortkomingen te vertonen. Zo stelt de commissaris-generaal vast dat:

- met betrekking tot Badush:

- ° verzoeker verklaart dat dit de naam van een district is, maar dat dit wel 'ver' lag – terwijl uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat er in zijn provincie géén district genaamd Badush bestaat; Badush is wél de naam van een gemeente in het district Mosul;
- ° verzoeker verklaart dat Badush 'ook' ten westen van Wanke is gelegen, wat echter helemaal niet correct is daar Badush op ongeveer 20 kilometer in vogelvlucht ten zuidoosten van Wanke ligt, ruwweg halverwege tussen Wanke en het centrum van Mosul stad;
- ° verzoeker bij herhaling aangeeft nog nooit gehoord te hebben van de 'Badush dam' met één van de grootste cementfabrieken uit Irak, hoewel uit de landeninformatie blijkt dat de constructie van de Badush dam één van de grootste en langstlopende constructieprojecten in de regio is; als gevolg van bezorgdheden over de stabiliteit van de Mosul dam werd reeds in 1988 begonnen met de bouw van wat een 100 meter hoge en 3,7 kilometer lange damwand moet worden in een bocht van de Tigris nabij Badush; het project liep de afgelopen decennia echter herhaaldelijk grote vertragingen op en anno 2015 was ongeveer 40% van de dam afgewerkt; op foto's en satellietbeelden blijkt de omvang van dit project duidelijk te zien.

- met betrekking tot de bruggen over de Tigris:

- ° verzoeker correct stelt dat de muur van de Mosul dam op zich een brug is waar men de rivier kan oversteken;
- ° verzoeker verder categoriek antwoordde dat er tussen Wanke en de stad Mosul geen andere bruggen zijn, terwijl dit volgens de landeninformatie manifest incorrect is; uit die informatie blijkt dat er op de Tigris tussen Wanke en de stad Mosul nog minstens één andere brug is, namelijk een brug in Badush, die in juni 2014, toen verzoeker nog in de regio verbleef, werd opgeblazen door strijders van Daesh in de context van de inname van Mosul door Daesh.

- met betrekking tot de aanwezigheid van militaire basissen in de buurt van Wanke:

- ° verzoeker ontkennend antwoordt, terwijl er een militaire basis blijkt te zijn in Halabiyah, een plaats die op nauwelijks enkele kilometer van Wanke ligt, maar die verzoeker geheel onbekend is;
- ° verzoeker wel een militaire basis in de buurt van de Mosuldamm noemde, maar toen hem werd gevraagd aan welke kant van de rivier deze basis lag, verzoeker zei dat deze op dezelfde kant ligt als Wanke, terwijl uit de landeninformatie blijkt dat het militair kamp nabij de Mosul dam aan de overzijde van de Tigris ligt;
- ° verzoeker stelde dat de militaire basis van Kasik ver van Wanke ligt, terwijl uit de landeninformatie blijkt dat nabij Kasik op een tiental kilometer ten westen van Wanke, voorbij Eski Mosul en Halabiyah, een zeer grote basis van het Iraakse leger is gelegen;

° verzoeker stelde dat Kasik in dezelfde richting als Badush ligt , terwijl Kasik ten zuidwesten van Wanke ligt en Badush ten zuidoosten van Wanke, en dus helemaal in een andere richting.

v) Wat betreft verzoekers antwoorden met betrekking tot welke districten grenzen aan zijn eigen district, deze schromelijk tekort te schieten aan wat men als basale kennis mag verwachten van iemand die zijn hele leven in de regio zou hebben gewoond, daar:

- verzoeker verklaart dat er een groot district genaamd 'Sinoen' was terwijl uit de landeninformatie blijkt dat er geen enkel district met die naam bestaat in de provincie Nineveh of in de aan zijn district grenzende provincie Dohuk;
- verzoeker ook het district Sheikhan noemde, maar dat district van de provincie Mosul grenst niet aan Tel Keyf;
- verzoeker, nogmaals gevraagd om enkel de districten te noemen die grenzen aan zijn eigen district Tel Keyf, bizar genoeg antwoordde dat hij nooit in Tel Keyf is geweest;
- verzoeker verklaarde dat Eski Mosul, net zoals Wanke, tot het district Tal Keyf behoorde, terwijl uit de landeninformatie blijkt dat het dorp Eski Mosul, dat ten opzichte van Wanke een boogscheut verder ligt op de andere oever van de rivier, behoort tot de het district Mosul.

vi) Met betrekking tot de politieke context van zijn streek van herkomst, stelt de commissaris-generaal vast dat:

- verzoeker verklaarde dat Osama Al Najafi 'al lang' provinciegouverneur van Mosul was, terwijl uit de landeninformatie blijkt dat Osama Al Najafi nooit provinciegouverneur van Mosul is geweest, maar wel van 2010 tot 2014 de voorzitter van het Iraakse parlement was en van 2014 tot 2015 en van 2016 tot heden de functie van vicepresident van Irak bekleedde, waarmee hij de hoogstgeplaatste soennitische politicus van het land is; de jongere broer van Osama Al Najafi, Atheel Al Najafi, blijkt wél gouverneur van de provincie Nineveh/Mosul te zijn geweest van 2009 tot 2015;
- verzoeker correct gaf aan dat er in 2013 zowel op districts- als provincieniveau verkiezingen waren geweest en dat er nadien nog parlementaire verkiezingen waren gehouden, maar zich geen namen herinnerde van personen die bij deze laatste verkiezingen waren opgekomen in zijn regio, doch enkel kon zeggen dat er 'Arabieren en Koerden waren';
- verzoeker zelfs geen kandidaat van zijn eigen Koerdische origine kan benoemen.

De commissaris-generaal besluit dat verzoeker niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Wanke. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde streek van herkomst in Irak, kan er evenmin geloof worden gehecht aan zijn vluchtrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is, met name dat hij samen met zijn familie uit zijn woonplaats zou zijn gevlucht tijdens de opmars van Daesh in de zomer van 2014.

2.3.7. De Raad benadrukt hierbij dat aangezien verzoeker verklaart op 26 augustus 1989 te zijn geboren in Wanke, provincie Nineveh, Irak en daar altijd te hebben gewoond tot zijn vlucht op 4 augustus 2014, van verzoeker redelijkerwijs een kennis kan worden verwacht die aannemelijk maakt dat hij in Wanke is opgegroeid en er bijna 25 jaar heeft gewoond.

Hierbij wordt niet verwacht dat verzoeker over alle geografische, maatschappelijke en socio-politieke aspecten van zijn regio van herkomst een gedetailleerde kennis heeft, maar wel dat hij zijn herinneringen aan de onmiddellijke omgeving van zijn dorp nauwgezet kan toelichten. Zulke verwachting is redelijk wanneer er geen valabele redenen zijn die dit kunnen verhinderen, quod in casu, en wanneer verzoeker zelf verklaart bijna 25 jaar in Wanke te hebben gewoond.

Het betoog van verzoeker, in een derde onderdeel van het middel, dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn profiel, met name een laaggeschoolde arbeider die vooral in zijn eigen dorp werkt, geen afdoende verklaring vormt voor de lacunes in zijn kennis inzake de regio waar hij gedurende zijn hele leven beweert te hebben gewoond. Ook van personen met een lager scholingsniveau kan worden verwacht dat deze kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren.

Uit het gehoorverslag van 7 maart 2017 blijkt dat verzoeker zijn leefomgeving in tijd en ruimte kan situeren. Ondanks dat verzoeker voorhoudt dat hij maar tot zijn 10 jaar naar school is gegaan, kan in het gehoorverslag worden gelezen dat verzoeker zelf, als eerste en uit eigen beweging, gebruik maakte van de vier windstreken om plaatsen in de ruimte te situeren. Dat verzoeker moeite heeft met de wind-

streken, zoals in het verzoekschrift wordt betoogd, blijkt geheel niet uit dit gehoorverslag. Verzoeker meldde bovendien op geen enkel moment tijdens het gehoor dat hij moeite heeft met de windstreken. Ten slotte verklaarde verzoeker ook nog dat hij voor professionele doeleinden ook naar andere plaatsen ging, zoals Faydiya, Simel en Domiz. Uit de landeninformatie in het administratief dossier blijkt dat deze plaatsen, zoals Simel, zich op enige afstand van Wanke bevinden, zodat verzoeker toch als een bereisde man kan worden beschouwd en van hem kan worden verwacht dat hij een geografische kennis heeft van de ruimere omgeving buiten zijn dorp Wanke (CGVS, stuk 16, map met 'landeninformatie').

De Raad stelt vast dat de feitelijke kennis waarover verzoeker bij het CGVS werd ondervraagd betrekking heeft op de onmiddellijke regio rond Wanke en belangrijke zaken en oriëntatiepunten zoals nabijgelegen dorpen en steden, dammen, bruggen en militaire basissen waarvan redelijkerwijze verwacht kan worden dat verzoeker deze – indien hij werkelijk zijn hele leven in Wanke zou hebben gewoond – wel zou kennen.

2.3.8. Waar verzoeker betoogt dat verschillende elementen uit zijn relaas wel correct zijn, blijkt uit de bestreden beslissing genoegzaam dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden met zowel de correcte antwoorden als de foute, vage of ontwijkende antwoorden en verklaringen van verzoeker. Hij beoordeelt verzoekers verklaringen op hun mate van volledigheid, detaillering, specificiteit, consistentie en correctheid en dit met behulp van objectieve landeninformatie, die is terug te vinden in het administratief dossier, alsook rekening houdend met verzoekers profiel (CGVS, stuk 16, map met 'landeninformatie'). Dat verzoeker er in geslaagd is om verschillende feiten en plaatsen correct te benoemen, wil op zich niet zeggen dat hij voldoende heeft meegewerkt en dus heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht.

Dit geldt des te meer wanneer de commissaris-generaal, op basis van een algehele afweging en beoordeling, uitgebreid en gedetailleerd motiveert waarom de correcte elementen niet opwegen tegen de vaststelling dat deze kennis toch heel oppervlakkig is en dermate veel hiaten en tekortkomingen bevat dat absoluut geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij heel zijn leven in Wanke zou hebben gewoond. Er is dan ook geen tegenstrijdigheid tussen de vaststelling dat verzoeker niet heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht en het ongeloofwaardig bevinden van zijn voorgehouden streek van herkomst, zoals verzoeker in een tweede onderdeel van zijn verzoekschrift meent. Waar de commissaris-generaal in zijn uitgebreide landeninformatie bepaalde plaatsen die verzoeker vermeldt niet terugvindt, blijkt uit de bestreden beslissing niet dat de commissaris-generaal hieraan een onredelijk gewicht heeft gegeven. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker dan wel kritiek formuleert maar zelf in gebreke blijft om het bestaan van deze plaatsen in zijn regio van herkomst aan te tonen. Bovendien acht de Raad het vreemd, zoals de commissaris-generaal terecht vaststelt, dat verzoeker wel gewag maakt van de dorpen Oud Majari en Nieuw Masjari, die nergens op de kaarten van zijn regio staan aangeduid, maar daarentegen nog nooit heeft gehoord van de berg Masjari die zich vlakbij Wanke bevindt en dus een herkenbaar oriëntatiepunt vormt (CGVS, stuk 16, map met 'landeninformatie').

2.3.9. Verzoeker wijst er in zijn kritiek verder op dat een aantal plaatsen die hij niet kon situeren, zoals Halabiyah, Badush, Badush dam en Kasik, aan de andere kant van de Tigris liggen en dat hij er nooit is geweest.

Het loutere feit dat bepaalde plaatsen aan de overkant van de rivier zijn gelegen en dat verzoeker er nog nooit is geweest, betekent niet dat van verzoeker niet mag worden verwacht dat hij hiervan minstens een basisnotie heeft. Verzoeker gaf zelf aan tijdens zijn gehoor dat men via de dam de Tigris kan oversteken en hij slaagde er ook in een aantal dorpen aan de andere kant van de Tigris te benoemen of te situeren. De commissaris-generaal stelt dus terecht vast dat de verzoekers verklaring dat hij nog nooit heeft gehoord van het dorp Halabiyah een opvallend hiaat is. Uit de landeninformatie blijkt immers dat Halabiyah weliswaar aan de andere oever Tigris ligt, maar zich in vogelvlucht maar op louter enkele kilometers ten zuiden of zuidwesten van zijn dorp situeert en niet ver van Eski Mosul is gelegen. Er bevindt zich bovendien een militaire basis (CGVS, stuk 16, map met 'landeninformatie'). Gelet op deze elementen, kan de commissaris-generaal worden bijgetreden waar hij stelt dat redelijkerwijze van verzoeker kan worden verwacht dat de naam van deze plek hem toch niet helemaal onbekend in de oren zou klinken, quod non in casu.

Uit de landeninformatie van het CGVS blijkt dat de constructie van de Badush dam één van de grootste en langstlopende constructieprojecten in de regio is. Als gevolg van bezorgdheden over de stabiliteit van de Mosul dam werd reeds in 1988 begonnen met de bouw van wat een 100 meter hoge en 3,7 kilometer lange damwand moet worden in een bocht van de Tigris nabij Badush. Het project liep de afgelopen decennia echter herhaaldelijk grote vertragingen op. Anno 2015 is ongeveer 40% van de dam

afgewerkt. Op foto's en satellietbeelden, waarvan enkele werden toegevoegd aan het administratief dossier, is de omvang van dit project duidelijk te zien. Daarenboven is één van de grootste cement-fabrieken in Irak vlak bij de site van deze dam gelegen (CGVS, stuk 16, map met 'landeninformatie').

Gezien de enorme omvang van dit project, de geschiedenis en de potentiële impact van de eenmaal afgewerkte dam op de regio rond Wanke alsook de aanwezigheid van een zeer grote cementfabriek, stelt de Raad vast dat het een belangwekkend bouwproject betreft waarvan kan worden verwacht dat een bewoner van de regio minstens enige notie van heeft. In navolging van de commissaris-generaal, oordeelt de Raad dan ook dat verzoekers verklaring dat hij nog nooit in Badush bent geweest en dat hij daarom nog nooit zou hebben gehoord van de constructie van de dam daar, geheel ongeloofwaardig is. Het huidige betoog dat Badush aan de andere kant van de rivier ligt zonder een rechtstreekse weg daar naar toe en dat de werken stil liggen sinds 1990, kan om deze redenen evenmin overtuigen. Waar verzoeker aanhaalt dat volgens een artikel van de New Yorker *"niemand in de buurt van die plaats zou willen komen"*, gaat hij voorbij aan de reden waarom deze plaats wordt vermeden, met name omdat zich daar nucleaire opslagplaatsen zouden bevinden. Des te meer kan van verzoeker, als inwoner van deze regio, worden verwacht dat hij bekend was met de Badush dam en de gevaren die daarmee gepaard gaan.

Daarenboven wordt de ongeloofwaardigheid van verzoeker versterkt door de vaststelling dat hij categoriek antwoordde dat er tussen Wanke en de stad Mosul geen bruggen over de Tigris zijn (gehoorverslag CGVS, 7 maart 2017, p. 21), terwijl uit de landeninformatie van het CGVS blijkt dat dit manifest incorrect is (CGVS, stuk 16, map met 'landeninformatie'). Deze informatie toont immers aan dat er op de Tigris tussen Wanke en de stad Mosul nog minstens één andere brug is, namelijk een brug in Badush, die in juni 2014, toen verzoeker volgens zijn verklaringen nog in de regio verbleef, werd opgeblazen door strijders van Daesh in de context van de inname van Mosul door Daesh. De Raad acht ook hier, in navolging van de commissaris-generaal, het niet geloofwaardig dat verzoeker als inwoner van de regio niet zou weten dat er nog andere bruggen bestaan over de Tigris tussen zijn dorp en de stad Mosul, des te meer daar de afstand tussen Wanke en Mosul maar 35 kilometer bedraagt en deze tussen Mosul en Badush slechts 20 kilometer (CGVS, stuk 16, map met 'landeninformatie').

Dat in één Engelstalig artikel Badush ook als 'district' wordt aangeduid en dat verzoeker verderop in zijn gehoor Badush wel correct als een stad aanmerkte, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat hij onwetend is over een groot damconstructieproject in Badush alsook onwetend is over de Badush-brug die in 2014 door IS werd opgeblazen.

Dezelfde vaststelling geldt voor verzoekers kennis over militaire basissen in de buurt van Wanke, met name deze in Kasik. Uit de landeninformatie van het CGVS blijkt dat er nabij Kasik een zeer grote basis van het Iraakse leger is gelegen (CGVS, stuk 16, map met 'landeninformatie'). Gezien de woelige gebeurtenissen in de regio ten tijde van zijn voorgehouden verblijf aldaar, kan van verzoeker redelijkerwijze worden verwacht dat hij spontaan melding maakt van deze basis wanneer gevraagd naar militaire installaties in de buurt van zijn dorp en dat hij deze correct kan situeren, gezien het feit dat de militaire basis maar op een tiental kilometer ten westen van Wanke is gelegen, ongeacht of verzoeker er ooit is geweest.

2.3.10. Wat betreft verzoekers socio-politieke kennis, acht de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, het niet geloofwaardig dat verzoeker, niet zou weten dat het grondgebied aan de overkant van de rivier, letterlijk de andere oever van de rivier dan de oever waarop Wanke ligt, tot een ander district zou behoren, een district waarvan hij blijkbaar ook niet eens spontaan de naam kon noemen. Zoals reeds uiteengezet, ontslaat zijn lage scholing verzoeker niet van de verwachting dat hij omtrent de regio waar hij beweert heel zijn leven te hebben gewoond, een aantal basiszaken, zoals districtsgrenzen, kent.

Hoewel verzoeker voorhoudt dat hij nooit ging stemmen en apolitek is, blijkt dat hij vrij goed op de hoogte is van wanneer en voor welk bestuursniveau de laatste verkiezingen waren gehouden. Er kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat hij toch ook iets zou kunnen zeggen over prominente kandidaten van zijn eigen etnische origine die bij deze verkiezingen waren opgekomen, quod non in casu.

2.3.11. Verzoeker betoogt nog dat hij tijdens zijn gehoor ook een aantal verklaringen heeft afgelegd met betrekking tot de situering en inrichting van zijn dorp die in de bestreden beslissing onbesproken worden gelaten. Hij meent dat de commissaris-generaal op zeer selectieve wijze omgaat met de vergaarde informatie.

Vooreerst merkt de Raad op dat het gegeven dat geen motivering werd opgenomen in de bestreden beslissing omtrent bepaalde verklaringen of antwoorden, op zich niet betekent dat deze antwoorden of verklaringen ook juist zouden zijn.

In casu stelt de Raad vast dat een groot deel van de verklaringen die verzoeker in zijn verzoekschrift aanhaalt (er zijn bergen ten noorden van Wanke, na bossen; er zijn een tijd caravans van militaire, peshmerga of Hash al Shabi in de buurt van de Mosuldam geweest) heel vaag en oppervlakkig is. Dat verzoeker op de hoogte is van de dag dat Wanke werd bezet, is evenmin een bewijs dat hij hiervan afkomstig is nu uit het artikel van de New Yorker blijkt dat dit kennis is die eveneens via media kan worden vergaard.

Waar verzoeker verklaarde dat er een kleine dam ten zuiden van Wanke ligt die Tandzhimi wordt genoemd (CGVS gehoorverslag, 7 maart 2017, 21), verklaarde hij eerder tijdens zijn gehoor eveneens: *“Wanke is bekend door het water. Er is een waterdam. Er is ook een stroom die 10 minuten ver van Wanke is. 10 minuten te voet. De waterdam van Mosul is ook daar.”* (CGVS gehoorverslag 7 maart 2017, p. 18).

Verzoeker maakt een onderscheid tussen de waterdam van Mosul en de dam van Tandzhimi, die volgens verzoeker beide ten zuiden van Wanke liggen. De Raad stelt vast dat de verklaring als zou er een dam van Tandzhimi zijn niet wordt ondersteund door de beschikbare landeninformatie. Wel blijkt uit deze informatie dat er een dam ten noorden van Wanke is gelegen, die de *“Mosul Regulation Dam”* wordt genoemd. Deze is een veel kleinere dam dan de bekende Mosuldam met zijn vier kenmerkende torens die een aantal kilometers verder op de Tigris ligt (zie foto bij gehoorverslag, 23 maart 2016 en CGVS, stuk 16, map met ‘landeninformatie’). Verzoeker zou als bewoner van zijn beweerde streek van herkomst het onderscheid moeten kennen tussen de Mosul Regulation Dam, enerzijds, en de Mosuldam, anderzijds. Verzoekers bewering als zou de waterdam van Mosul op 10 minuten te voet van Wanke zijn, vindt geen feitelijke steun in de landeninformatie waaruit blijkt dat de afstand tussen de Mosuldam en zijn dorp ettelijke kilometers bedraagt. Dit wordt bevestigd in het artikel van The New Yorker dat spreekt over *“In Wanke, a small farming community about three miles downstream of the dam (...)”*. Drie mijlen bedragen omgerekend een vijftal kilometers, een afstand die niet overbrugbaar is te voet op 10 minuten.

Waar verzoeker stelt dat hij het hoofd van het district, de burgemeester van Wanke en bekende mensen uit het dorp Wanke kan opnoemen, daargelaten de vraag of deze informatie correct is, verwijst de Raad naar de vaststelling dat verzoeker dan weer niets kan zeggen over prominente kandidaten van zijn eigen etnische origine die bij deze verkiezingen waren opgekomen. Verzoeker werd verder gevraagd om iets meer te vertellen over Wanke, met name of er belangrijke gebouwen zijn, of het onderverdeeld is in wijken, en hoe hij de stad zou beschrijven aan iemand die daar nog nooit is geweest. Verzoeker beperkte zich, ondanks de zeer open vraag, tot: *“Wanke is bekend door het water. Er is een waterdam. Er is ook een stroom die 10 minuten ver van Wanke is. 10 minuten te voet. De waterdam van Mosul is ook daar.”* (CGVS gehoorverslag 7 maart 2017, p. 18). Meer dan dit wist verzoeker niet vertellen, ook niet later in zijn gehoor. Van een verzoeker die voorhoudt 25 jaar in Wanke te hebben gewoond, kan nochtans worden verwacht dat hij zijn dorp meer gedetailleerd of met levendige dagelijkse herinneringen kan toelichten of doorleefd kan beschrijven. Verzoekers betoog in het verzoekschrift dat hij *“de kleine details van het dorp weet te noemen”* vindt dan ook geen enkele steun in het gehoorverslag. Verzoekers verwijt dat er zeer weinig vragen over zijn dorp werden gesteld, is dan ook niet ernstig aangezien er een zeer open en ruime vraag werd gesteld en hij alle mogelijkheid had om zoveel mogelijk over zijn dorp te vertellen, wat hij niet heeft gedaan.

Verzoekers stelling als zou de verwerende partij een tunnelvisie hebben gehanteerd in de zin dat enkel de kennis van de rivier en dam in overweging werd genomen, is om deze redenen evenmin een ernstig argument. Verzoekers bewering dat er *“onredelijk veel druk”* op hem werd uitgeoefend *“om hem te laten verklaren dat hij niet afkomstig is van Wanke”* vindt geen enkele steun in het gehoorverslag en verzoeker toont ook niet concreet aan dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

2.3.12. In zijn verweernota neemt de commissaris-generaal afstand van de vaststelling dat het district Sheikhan niet aan het district Tel Keyf grenst.

De Raad stelt evenwel, na lezing van het administratief dossier, vast dat alle overige gedetailleerde motieven van de commissaris-generaal correct, pertinent en terecht zijn, betrekking hebben op de kern van verzoekers relaas en alle steun vinden in het administratief dossier. Voorts stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal zich uitsluitend heeft gebaseerd op de verklaringen van verzoeker afgenomen tijdens het tweede gehoor van 7 maart 2017.

Gelet op wat hierboven werd besproken, slaagt verzoeker er niet in de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, en betrekking hebben op de kern van zijn vluchtrelaas, te weerleggen. Door verder te volharden in zijn verklaringen waarbij hij voornamelijk wijst op gegevens die hij wel kon aanreiken, door zijn onwetendheden of foutieve verklaringen te minimaliseren en enkele niet-gestaafde beweringen te poneren, vermag verzoeker niet op ernstige wijze deze motieven van de bestreden beslissing in concreto te ontkrachten of in een andere daglicht te plaatsen en derhalve de geloofwaardigheid van zijn verklaringen te herstellen.

Het geheel van de motieven, buiten deze waarvan de commissaris-generaal afstand neemt, blijft onverminderd overeind en wordt door de Raad tot het zijne gemaakt en overgenomen.

In navolging van de commissaris-generaal oordeelt de Raad dat verzoekers verklaarde kennis over Wanke en zijn streek van herkomst zodanig wordt gekenmerkt door oppervlakkigheid, hiaten en tekortkomingen dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde herkomst. De voorgelegde documenten, die zoals eerder vermeld in casu op zich niet doorslaggevend zijn omwille van hun relatieve bewijswaarde, worden aldus niet aangevuld en geruggesteund door voldoende consistente, precieze, volledige en aannemelijke verklaringen. Bijgevolg wordt, op basis van deze verklaringen in samenhang met de voorgelegde documenten, verzoekers beweerde herkomst uit Wanke niet aannemelijk gemaakt.

Verzoekers betoog dat hij na drie jaar probeert zijn vluchtroute en omgeving op te halen, kan de vaststellingen van de commissaris-generaal evenmin verschonen gezien de periode van 25 jaar die verzoeker beweert in Wanke te hebben doorgebracht. Bovendien werd verzoeker reeds op 23 maart 2016 gehoord door het CGVS zodat hij ook niet kan voorhouden dat er drie jaren voorbij zijn gegaan zonder dat hij herinneringen aan zijn omgeving diende op te halen.

Samen met de vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde herkomst uit Wanke leidt deze vaststelling ertoe dat evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en beweerde vervolgingsfeiten, daar deze onlosmakelijk met zijn verblijfplaats zijn verbonden, met name zijn bewering dat hij met zijn familie uit zijn woonplaats zou zijn gevlucht tijdens de opmars van Daesh in de zomer van 2014.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, verkeren zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad geheel in het ongewisse over de werkelijke streek van herkomst van verzoeker en dus bijgevolg ook over de redenen waarom hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht van zijn herkomst en vluchtrekenen kan niet genoeg worden benadrukt. Zoals eerder vermeld, is het bepalen van de werkelijk herkomst des te meer van belang wanneer deze streek de plaats is waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Bijgevolg maakt verzoeker zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert.

Waar verzoeker, in een vierde onderdeel van zijn middel, nog kritiek uit op de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot zijn verblijf in een IDP-kamp in het district Sheikhan, stelt de Raad vast dat dit een overtollig motief betreft, zoals uit de structuur en de bewoordingen van de bestreden beslissing duidelijk blijkt. Verzoekers kritiek hierop kan geen aanleiding geven tot een andere beslissing en verzoeker heeft geen belang bij het aanvoeren ervan. De vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers streek van herkomst en bijgevolg ook niet aan zijn vluchtrelaas dat onlosmakelijk is verbonden met zijn streek van herkomst blijft immers overeind. Derhalve gaat de Raad niet verder in op deze kritiek.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een

gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.4. Onderzoek van de subsidiaire beschermingsstatus

2.4.1. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroept op het aangevoerde vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de beweerde herkomst en vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade zou lopen, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Irak zou hebben gekend (gehoorverslag CGVS 27 januari 2017, p. 24).

2.4.2. In zoverre verzoeker zich op artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beroept, dat beoogt bescherming te bieden wanneer een verzoeker bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, wijst de Raad op wat volgt.

Aan verzoekers Iraakse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit Wanke, zoals hierboven uitgebreid uiteengezet. Evenmin maakt hij aannemelijk uit een ander gebied in Irak afkomstig te zijn waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over verzoekers werkelijke streek van herkomst of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke streek van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze streek een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.4.3. Gelet op het voormelde blijkt in deze stand van zaken niet dat er in verzoekers geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Irak een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal verplicht zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Badini machtig is.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.6. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat

er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

2.8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES